

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิต
และทรัพย์สินของประชาชน

ระดับความพึงพอใจของประชาชน

ประเด็น	คะแนน ความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)	แปล ความหมาย ระดับ ความพึงพอใจ
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม	๗.๘๒	ปานกลาง
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม	๗.๗๕	ปานกลาง
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ / กิจกรรม	๗.๗๒	ปานกลาง
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	๗.๖๑	ปานกลาง
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๗.๓๘	น้อย
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๗.๔๒	ปานกลาง
๗. ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	๗.๔๕	ปานกลาง
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	๗.๕๒	ปานกลาง
ภาพรวม	๗.๕๘	ปานกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
ความพึงพอใจของประชาชน

ประเด็น	คะแนน ความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)	แปล ความหมาย ระดับ ความพึง พอใจ
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม	๗.๗๖	ปานกลาง
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	๗.๖๕	ปานกลาง
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/ กิจกรรม	๗.๗๔	ปานกลาง
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชน ทราบ	๗.๖๑	ปานกลาง
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๗.๔๑	ปานกลาง
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๗.๔๑	ปานกลาง
๗. ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของ ประชาชนในท้องถิ่น	๗.๓๔	ปานกลาง
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	๗.๔๗	ปานกลาง
ภาพรวม	๗.๕๕	ปานกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การด้านการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
ความพึงพอใจของประชาชน

ประเด็น	คะแนนความพึง พอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)	แปล ความหมาย ระดับ ความพึงพอใจ
๑. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	๗.๙๑	ปานกลาง
๒. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	๗.๘๓	ปานกลาง
๓. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	๗.๘๒	ปานกลาง
๔. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชน ทราบ	๗.๖๔	ปานกลาง
๕. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	๗.๔๔	ปานกลาง
๖. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	๗.๔๔	ปานกลาง
๗. ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของ ประชาชนในท้องถิ่น	๗.๕๕	ปานกลาง
๘. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	๗.๕๕	ปานกลาง
ภาพรวม	๗.๖๔	ปานกลาง

สรุปในภาพรวมทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)	แปลความหมายระดับความพึงพอใจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๗.๕๑	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๗.๔๘	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๗.๕๘	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม	๗.๕๕	ปานกลาง
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหาร และการบริการประชาชน	๗.๖๔	ปานกลาง
ในภาพรวมทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์	๗.๕๕	ปานกลาง

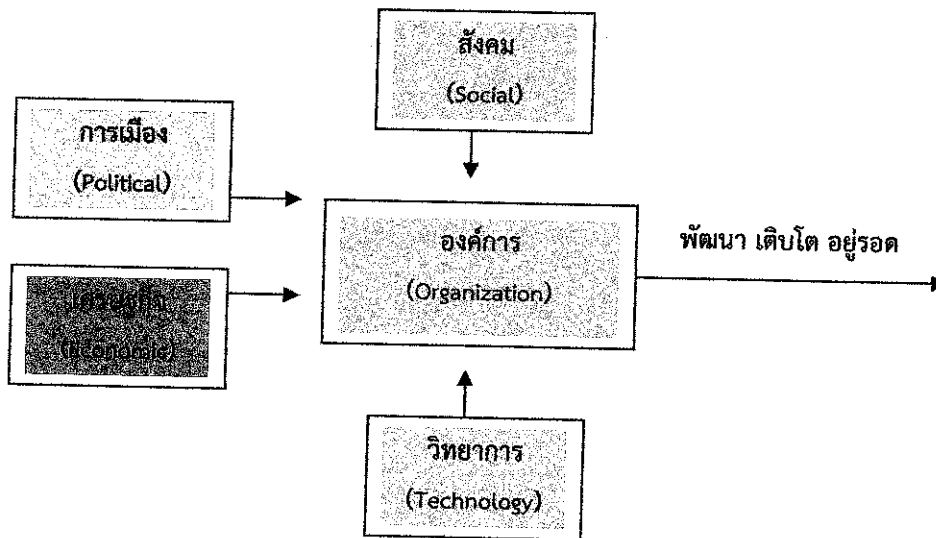
ส่วนที่ ๔

ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ซึ่งว่า องค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะป็นองค์กรภาครัฐ หรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- 2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- 3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- 4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ ๆ (Technology)

จากแผนภาพ องค์กรบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ 4 ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนา เติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง 4 ประการ ดังนี้

1) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง (Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาลสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้น ๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อปท. ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น 2 กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ อบต. ให้เข้ากับสภาพการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยตนเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต. และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน และจะต้องมีผลกระทบต่อกัน อปท. ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้น ๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) อย่างแท้จริง

2) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของปัญหาอื่น ๆ ที่กระทบต่อ อปท. ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่น ๆ จาก อปท. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อปท. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงปากท้องของตนเองก่อน หรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อปท. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

3) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์ หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปทุมภูมิ (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทุติยภูมิ (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อปท. เป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่าง ๆ มากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรใน อบต. จึงจำเป็นต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งๆ กันได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอ สำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับ หรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

4) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่าง ๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์ องค์กร การจัดทำงบประมาณผ่านระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e - LASS) เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อปท. ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่าง ๆ ผ่านช่องทางการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯ ทางอินเตอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

องค์การบริหารส่วนตำบลยังทะลายน มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์การพัฒนาต่าง ๆ อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ

- แนวโน้มการควมรวบรวมองค์ประกอบส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้น หรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้าย ๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่าง ๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลยังทะเลาะได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลยังทะเลาะ ในยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลยังทะเลาะ ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือ การอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ระบบสาธารณูปโภค ประปา ไฟฟ้า แม่น้ำ ลำคลอง ตลอดจนป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เนื่องจากพื้นที่ของตำบลส่วนใหญ่ทำการเกษตรส่วนมาก จึงต้องมุ่งพัฒนาด้านเพิ่มมูลค่าสินค้าผลิตภัณฑ์เกษตร ทั้งการบริโภคและอุปโภค เร่งบูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นงานอุทงอารยธรรมสุวรรณภูมิ เช่น ชมพระพุทธรูปบุษยคีรีศรีสุวรรณภูมิ เมืองโบราณอุทง นิทรรศการอุทงเที่ยว ๕ ชุนเขา และหรือส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ให้สามารถเป็นสินค้า OTOT เป็นต้น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านยกระดับคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด ตลอดจนงานด้านการเฝ้าระวังอุบัติเหตุ ช่วงเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ ตลอดจนการส่งเสริมการจำทำแผนพัฒนาต่าง ๆ เช่น แผนพัฒนาหมู่บ้าน ชุมชน แผนตำบล หรือแผนพัฒนาท้องถิ่น

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ที่ผ่านมา ไวรัสโควิด - ๑๙ จนถึงปี ๒๕๖๔ ที่ระบาดหนัก มีผลทำให้เศรษฐกิจภาพรวมของประเทศไทยมีผลกระทบอย่างหนัก

เมื่อโควิด-๑๙ แพร่ระบาดไปทั่วโลก ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่สองที่มีรายงานกรณีผู้ติดเชื้อโควิด-๑๙ ได้ออกมาตรการที่หลากหลาย เพื่อรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าวด้วยความฉับไว ไม่ว่าจะเป็น มาตรการสาธารณสุข การคุมครองทางสังคม หรือนโยบายการคลัง มาตรการทางสาธารณสุขที่เข้มงวดและเร่งด่วนนี้สามารถควบคุมจำนวนผู้ติดเชื้อโควิด-๑๙ ให้มีจำนวนน้อยเป็นผลสำเร็จ (จนถึงเดือนกันยายน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเทศไทยมีผู้ติดเชื้อ ๓,๘๐๐ รายและผู้เสียชีวิตเพียง ๕๙ ราย) ในเดือนเมษายน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐบาลไทยออกพระราชกำหนดกึ่งเงินจำนวน ๑ ล้านล้านบาท เพื่อแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุข บรรเทาความทุกข์ยาก และฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ตัวเลขประเมินระบุว่าประชาชนชาวไทย ๔๔ ล้านคน ได้รับประโยชน์จากโครงการสังคมสงเคราะห์และประกันสังคมระหว่างช่วงการแพร่ระบาดของโรค อัตราความยากจนของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒ จากร้อยละ ๖.๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นร้อยละ ๖.๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งหากปราศจากโครงการเยียวยาข้างต้น อัตราความยากจนของประเทศก็อาจจะเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ ๗.๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

แต่เดิมมีการคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยจะเริ่มฟื้นตัวในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ทว่าการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ระลอกต่อ ๆ มา กอปรกับการค้นพบเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ สายพันธุ์ใหม่และบริการฉีดวัคซีนแก่ประชาชนที่ล่าช้าส่งผลให้ภาครัฐออกมาตรการควบคุมใหม่ที่เข้มงวด ด้วยเหตุนี้ จึงมีการประเมินว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจจะไม่ฟื้นตัวคืนสู่ระดับเดิมก่อนหน้าการแพร่ระบาดจนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และเมื่อการฟื้นฟูเป็นไปได้ช้า ๆ เช่นนี้ กลุ่มที่มีความเปราะบางจึงจำต้องแบกรับภาระมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องผลกระทบของโควิด-๑๙ ต่อประชากรชาวไทย ธนาคารโลกร่วมกับแกลลัป โพล (Gallup Poll) ได้ทำการ **สำรวจแบบเร่งด่วนทางโทรศัพท์** ตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน ถึง วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นการสัมภาษณ์ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป จำนวน ๒,๐๐๐ คนผ่านการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Computer Assisted Telephone Interviews) ซึ่งผู้ให้ข้อมูลจะต้องตอบคำถามทั้งส่วนของตนเองและครัวเรือน อาทิ อาชีพการงานปัจจุบัน รายได้ ความมั่นคงทางอาหาร การเข้าถึงบริการสุขภาพและวัคซีนโควิด-๑๙

เมื่อประเทศไทยประสบกับการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ระลอกที่สี่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ กลุ่มเปราะบางจึงได้รับผลกระทบแล้วมีการฟื้นตัวที่ช้าลงมากกว่ากลุ่มอื่น อัตราการจ้างงานโดยรวมของประเทศยังคงตัวอยู่ที่ร้อยละ ๖๘ นับตั้งแต่เริ่มมีการระบาด แม้อัตรานี้จะแตกต่างไปบ้างตามกลุ่มประชากรและภูมิภาคต่าง ๆ แม้การจ้างงานในเมืองจะลดลง การจ้างงานในแถบชนบทกลับเพิ่มขึ้นเนื่องจากผู้คนที่ต้องออกจากงานในตัวเมืองหวนคืนสู่ภาคการเกษตร ผู้ให้ข้อมูลร้อยละ ๕๐ กล่าวว่างานของตนได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙ บางคนต้องออกจากงาน บ้างถูกลดจำนวนชั่วโมงทำงานหรือค่าตอบแทนลง ความเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลกระทบต่อครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำ ผู้หญิง ผู้มีการศึกษาไม่สูงนัก และผู้ที่อาศัยอยู่ภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ผู้หญิงที่มีครอบครัวและผู้มีบุตรหลานก็ต้องแบกรับภาระด้านการเลี้ยงดูเพิ่มเติมในช่วงการระบาดอีกด้วย

การสำรวจบ่งชี้ว่าครัวเรือนกว่าร้อยละ ๗๐ ประสบปัญหารายได้ลดน้อยลง แม้การจ้างงานในแถบชนบทจะเพิ่มสูงขึ้น แต่ทว่าครัวเรือนในแถบชนบทและกลุ่มผู้มีรายได้ต่ำร้อยละ ๘๐ กลับให้สัมภาษณ์ว่าเผชิญกับปัญหารายได้ลดน้อยลง ผู้คนกว่าครึ่งที่ทำงานในภาคการเกษตรและภาคอื่น ๆ นอกเหนือจากภาค

ระยะยาวได้ เมื่อพิจารณาปัญหาอันเกิดจากการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ นโยบายที่นับรวมสมาชิกทุกกลุ่ม และเน้นกลุ่มที่มีความเปราะบางจึงสมควรได้รับการจัดลำดับความสำคัญสูงสุด นอกเหนือจากนั้นแล้ว ยังสมควรมีการปรับปรุงการฉีดวัคซีนให้ครอบคลุมและมาตรการสื่อสารทางสุขภาพสาธารณสุข เพื่อให้ประชาชนทั้งหลายสามารถใช้ชีวิตได้เทียบเคียงกับสภาวะปกติมากยิ่งขึ้น หากดำเนินการไปในแนวทางลักษณะนี้ ประเทศไทยก็จะสามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว และสามารถเรียกคืนแรงผลักดันในการลดความยากจนได้ดังเดิม

ศาสนา/วัฒนธรรม/กีฬาและนันทนาการ

เป็นการรณรงค์ ประเพณี วัฒนธรรมในพื้นที่ โดยการจัดทำโครงการ เพื่อสืบสานให้คงอยู่ เช่น โครงการวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เช่น โครงการแห่เทียนพรรษา วันสงกรานต์หรือวันผู้สูงอายุ งานแข่งขันกีฬาตำบล งานรัฐพิธี เป็นต้น

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียม บรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารและการบริการประชาชน

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยตนเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ แต่โดยส่วนมากยังปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลในการบริการประชาชน หรือตลอดจนการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติต่าง ๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติได้ดีพอสมควร

แต่อย่างไรก็ตาม การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ก็ยังมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เหมาะสม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจในแต่ละด้านที่จะดำเนินการ นึกถึงหลักความเป็นจริงในการเสนอแผนพัฒนาฯ เข้ามา (โครงการ/กิจกรรม) ซึ่งจะทำให้จริงหรือไม่ อยากรู้ให้ผู้บริหารคำนึงถึงข้อนี้บ้าง เป็นสำคัญ เพราะจะสะท้อนถึงศักยภาพของการบริหารงานโดยรวมด้วย